Fænomenet Rubinstein

Jubel over den 85-årige yngling

Han er 85 år, men bevæger sig som en yngling og spiller stadig klaver som en gud. Bevares, guder kan gøre fejlgreb, men de er lige fuldt guddommelige i kraft af den ånd, der udgår fra dem, og fra Rubinstein, når han spiller klaver, udgår musikkens rene ånd. Med sine 85 år står han som en ener, en særligt benådet, et fysisk og psykisk fænomen.

Rubinstein har alle dage i særlig grad været den store Chopin-fortolker, og i aftes kronedes den koncert, han gav i Odd-Fellow Palæets store sal på vej til Holstebro for at modtage Sonnings Musikpris, af en Chopin-afdeling, hvor etuderne funklede, berceusen fik den mest yndefuldt-lune udlægning og b-mol-scherzoen rejste sig i al sin vælde under hans hænder.

Det var en imponerende slutspurt, den triumfale afslutning på en aften, der ville have udmattet de fleste unge pianister. For den omfattede også Brahms' dionysiske ungdomsværk f-mol sonaten, der for alle pianister er en vældig kolos at løfte. Brahms' musik er ydermere slet ikke Rubinsteins naturgivne område, men han spillede sonaten med en kraftfuld romantisk fremdrift i ydersatserne. Smukkest og rigtigst stod dog den ekspressive andante, med vidunderligt følsom klang i indledningen og en betagende stigning mod satsens slutning, en sand studie i klangens mangfoldige væsen.

Rubinstein er stadig forunderlig stor som musiker og i sin tekniske formåen. Hver gang han skal komme her til landet, frygter man, at det er ved at være for sent, men hver gang man så hører ham, forbløffes og glædes man over dette besynderlige mesterskab ud over en rimelig og naturlig aldersgrænse. Som han nu i aftes spillede, var det i første række hans klangsans, man måtte fryde sig over. Og her nåede han højt mange gange i aftenens forløb, men højest i Debussy-afdelingen. Næppe nogen uanset alder gør ham det efter at spille Ondine, Poissons d'or og præludiet til Pour le piano så klangligt spændstigt, så kildrende frisk og så bedårende elegant.

Kom igen, Rubinstein!

N. Sch.